

บทเทศน์วันอาทิตย์

วันอาทิตย์ที่ 3 เทศกาลธรรมดา
27 มกราคม 2013

บทอ่าน นหม 8: 2-4ก, 5-6, 8-10
1 คร 12: 12-30 หรือ 12: 12-14, 27
ลก 1: 1-4 และ 4: 14-21

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 436, 544, 695, 714, 1168, 1286, 2443
ประมวลคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร (CSDC) 28

จุดเน้น เราเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า เมื่อเป็นหนึ่งในพระคริสตเจ้า เราจะพบความหมายเอกภาพของเรากับพระองค์

พี่น้องเคยสังเกตไหมว่ามีโฆษณาค้าขายมากเท่าไรในโทรทัศน์ ในวารสาร หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต มีโฆษณาเกี่ยวกับศูนย์ฟิตเนส อุปกรณ์ออกกำลังกายใหม่ล่าสุด เราถูกล่อลวงทุกวัน มีดารา หรือผู้มีชื่อเสียงมาช่วยโฆษณารับรอง ขอให้เราทดลองใช้ จะมีสุขภาพดี ฯลฯ บ่อยๆ สังคมเน้นร่างกายสวยงาม หุ่นดี เราใช้เงินมากมายแต่ละปีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายภายนอกนี้

ในฐานะมนุษย์เราถูกสร้างตาม**ภาพลักษณ์ของพระเจ้า** เราจึงมีศักดิ์ศรีภายในที่มีคุณค่าเหนือสิ่งปรากฏภายนอก พระเจ้าทรงมอบศักดิ์ศรีให้ มิใช่เราดูปรากฏภายนอกเป็นอย่างไร ศักดิ์ศรีในตัวเรา คือ คุณธรรม ความสัมพันธ์กับพระเจ้า ผู้ทรงสร้างและสนับสนุนชีวิตของเรา

เมื่อเรารู้ความจริงยิ่งใหญ่แล้ว จึงไม่แปลกใจที่นักบุญเปาโลได้เลือกภาพลักษณ์ของร่างกาย และสอนทฤษฎีเกี่ยวกับอัตลักษณ์คริสตชน ในฐานะได้รับศีลล้างบาป นำสนใจที่นักบุญเปาโลเลือกภาพลักษณ์ครอบครัว หรือชุมชน นักบุญเปาโลรู้ว่าภาพลักษณ์ร่างกายมนุษย์สามารถบอกได้ชัดเจนเกี่ยวกับฐานะที่เราเป็นในพระคริสตเจ้า เหมือนดังร่างกายที่ถูกสร้างขึ้นให้มีอวัยวะส่วนต่างๆ หลายประการ ดังที่เราแต่ละคนก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในพระกายพระคริสตเจ้า หรือ ในพระศาสนจักร

เราทุกคนรู้ว่าเมื่อร่างกายทำหน้าที่ดี ไม่เจ็บไม่ปวด คือรู้สึกสบายดี เราก็มองว่าความเจ็บปวดแม้เล็กน้อยที่สุด หรือความไม่สะดวกสบาย สามารถส่งผลต่อความรู้สึกได้ แม้สิ่งที่คุณเหมือนไม่สำคัญเช่นที่เล็บเท้า หรือ รอยไหม้เล็กๆ สามารถทำให้ปวดมากได้ เช่นเดียวกันกับพระกายพระคริสตเจ้า พระศาสนจักร สิ่งที่คุณเหมือนเล็กที่สุดก็สามารถทำให้ร่างกายเป็นทุกข์เสียใจมากได้

ในบทอ่านที่สอง นักบุญเปาโลสอนใจเราว่า **“ถ้าอวัยวะหนึ่งเป็นทุกข์ อวัยวะอื่นๆ ทุกส่วนก็ร่วมเป็นทุกข์ด้วย ถ้าอวัยวะหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะอื่นๆ ทุกส่วนก็ร่วมยินดีด้วยเช่นเดียวกัน”** (1 คร 12: 26)

เมื่อเราไตร่ตรองพระวรสารนักบุญลูกาวันนี้ ดูเหมือนบอกเราถึง**ความจำเป็นฝ่ายโลก** แต่ตามจริงเน้นเกี่ยวกับ**ความจำเป็นฝ่ายจิตวิญญาณ** กล่าวคือ พระเจ้าทรงเรียกเราให้เลี้ยงอาหารคนยากจน เราต้องเคารพศักดิ์ศรีของแต่ละคนในการเลี้ยงดูเขา เสรีภาพแท้จริงมีความหมายมากกว่าแค่สิทธิทางการเมือง เป็นการรับรู้ศักดิ์ศรีและศักยภาพของมนุษย์ เราต้องช่วยกันให้สามารถเห็นโลกถูกสร้างตามคุณค่าพระวรสาร และพยายามทำงานเพื่อวิสัยทัศน์แบบนี้ มิใช่พอใจกับความถูกต้องตามการเมือง หรือหน้าตาภายนอกที่ว่างเปล่าไร้คุณค่า

พระเยซูเจ้าทรงเริ่มภารกิจสาธารณะ ทรงเผยแสดงพันธกิจที่พระเจ้าทรงพอพระทัย เป็นพระพรชัดเจนสำหรับทุกคน คือ เพื่อความยุติธรรม และความถูกต้อง ให้เกิดขึ้นในชุมชนทุกยุคทุกสมัย นี่คือนพันธกิจของเราด้วย คำถามที่เรานำถามตนเองคือ **ฉันได้ทำอะไร หรือ ควรทำอะไรให้บรรลุวิสัยทัศน์นี้**

พระสังฆราชวีระ อภรณ์รัตน์ แปล
จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(มกราคม – มีนาคม 2013), หน้า 35-37.